

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΒ΄. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1883. ΑΡΙΘ. 189.

Χρον. έτη. εν Ελλάδι Φρ. 1.
 » » » Έξωτερικῶν » 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
 Έν ᾠδῶ Σταδίου ἀριθ.

Εἰς οὐδένα, πλην τῶν ταπεινῶν ἀναποκριντῶν, στέλλεται ἡ Έφημερίς τῶν Παίδων ἀνευ προπληρωμῆς.

ΧΕΙΡΟΣΤΗΜΟΝ.

Τὸ φυτὸν τοῦτο, τοῦ ὁποῦοι τὴν εἰκόνα ἔχουσιν ἐμπροσθέν των οἱ μικροὶ μου ἀγνωστοί, ὠνομάσθη οὕτως, διότι τὰ τροφερά καὶ ὠραία ἄνθη του, ἢ κάλλιον εἰπεῖν οἱ στήμονες τοῦ ἄνθου, πάντε τὸν ἀριθμὸν, ὁμοιάζουν μὲ χεῖρα μικροῦ παιδίου.

Τὰ ἄνθη ταῦτα χρησιμεύουν διὰ τοῦ νέκταρος των πρὸς τροφήν τῶν ὠρατῶν μικρῶν πτηνῶν, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται

βομβίτζοντα, ἕνεκα τοῦ ἡχου, τὸν ὁποῖον προξενοῦν περιπετόμενα ἀπὸ ἄνθου εἰς ἄνθος καὶ ἐκμυζῶντα διὰ τοῦ μικροῦ των ῥάμφους τὸ νέκταρ, τὸ ὁποῖον κατασταλάζει εἰς τὴν βᾶσιν ἐκάστου ἄνθου.

Ὅχι μόνον δὲ τὰ ἄνθη τοῦ φυτοῦ τούτου εἶναι ὠραία, ἀλλὰ καὶ τὰ φύλλα, ὥστε ὀλόκληρον τὸ φυτὸν παρουσιάζει ὠραίαν ὄψιν φέται δὲ αὐτοφυῶς εἰς τὸ Μεξικόν, τὴν Βραζιλίαν καὶ ἄλλας χώρας τῆς διακεκομμένης ζώνης τῆς Ἀμερικανικῆς ἡπείρου.

Χειρὸσθημον.

ΤΟ ΕΞΟΧΟΝ ΤΗΣ ΑΓ. ΓΡΑΦΗΣ.

1. Ἐδὼ τὰ ἔργα σου, Θεέ, θαυμαζῶν σε θεωρῶ
 Εἰς δὲ τὴν Βίβλον, Ἄγαθέ, Σὰ βλέπω καὶ Σ' ὕμνω.
2. Σὺ λάμπεις εἰς τὸν οὐρανόν, Λάμπεις καὶ εἰς τὴν γῆν.
 Λάμπεις κ' εἰς τὸν ὠκεανόν, Πλήν μάλλον στήν Γραφήν
3. Ἐδῶ εἶν' ὅκ' οἱ θησαυροὶ καὶ ὄπλα τῆς ψυχῆς
 Ἐδῶ θεός μᾶς ὁμιλεῖ, Κι' ἀκούω τῆς φωνῆς.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ.

Εὐσεβεία, Ὑπομονή, Εὐσταθεία.
 Τιμότης, Ἐργατικότης, Ἐργατεία.
 Ἀκεραιότης, Ακρίβεια, Ἐχημοθία.
 Προσοχή, Ταπεινοφροσύνη, Δραστηριότης.
 Φιλαλήθεια, Εὐλικρίνευα, Φιλοφροσύνη.
 Αὐταρκειά, Αὐτεπιστήριος, Φόβος Θεοῦ.
 Αἱ ἀρεταὶ αὗται ἐλήφθησαν ἐκ τῆς μαρ-

τυρίας διαφόρων προσώπων, οἵτινες διὰ τῆς χρήσεως αὐτῶν ἀπεδείχθησαν ἐπιτυχεῖς εἰς τὸν βίον των. Ἐἶναι δὲ πανθομολογούμενον διὰ τὴν καλλιέργειαν τριῶν ἐκ τούτων εἶναι ἀσφαλὲς ἐχέγγυον ἐπιτυχίας εἰς οἰονδήποτε νέον ἐν τῷ κόσμῳ τούτου ἕνεκα συνιστῶμεν τὰς ἀρετὰς ταύτας εἰς τὴν σελῖφιν καὶ ἐφαρμογὴν ὧν τῶν μικρῶν μας συν-

4. Λέγει πῶς ἔπαθεν ὁ Χριστὸς Ἄντι ἁμαρτωλῶν, Καὶ μ' ἐνθαρρύνει ὁ Θεός Νὰ ἔλθω εἰς Αὐτόν.
5. Σὺ φώτισάν με, ὦ Θεέ, Τὸν νόμον νὰ νοῶ, Καὶ ἐκ τοῦ λόγου σου, Χριστέ, Τὴν χάριν νὰ δεχθῶ.
6. Δὲν βλέπω ἄσπλην σου τὴν γῆν, Κ' εἰς ὄλον σου τὸ πᾶν, Παιδαίαν ἕσπον θεϊκὴν Καὶ τόσον φανεράν.
7. Μὲ ἐμπέλειαν λογιόν, Πάντοτ' ἄς μελετῶ, Τὸν ἐθουράνιον χρησμέν, Τὴν θέαν σου ἡχώ.
 (Ἐκ τοῦ Ἑμνολογίου)

δρομητῶν, συμβουλευόντες αὐτοὺς νὰ ἀρχίσουν παιδεύσαν νὰ γυμνάζωνται εἰς αὐτάς, εἰάν θέλουν νὰ στεφθοῦν οἱ κόποι των ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ μὲ ἐπιτυχίαν, ὁποιοδήποτε ἔργον ἢ ἐπάγγελμα καὶ ἐν ἐκλέθουν.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ)

ὑπὸ Φ. Δ. Κ.

(Συνέχεια ἰδὲ προηγ. φύλλον).

Ὁ γέρον φὸν Βράουν Βέδελ ἐμειδίασεν ἐπιδοκιμαστικῶς. «Βλέπω ὅτι ἔχει καρδίαν καλὴν, ὑπάρχει ἐπομένως ἐλπίς.» ἐψιθύρισε καθ' ἑαυτὸν. Μετὰ τινος ἄλλας ἐρωτήσεις ὁ Γεώργιος ἀπελόθη, καὶ ὁ Οὐτρεχτ προσεκλήθη νὰ μαρτυρήσῃ. Ἄλλ' ὁ γέρον στρατηγὸς δὲν περιέμενε νὰ ἀκούσῃ ταύτας τὰς ἐξωγκωμείνας παραστάσεις καὶ παράπονα.

Ὁ Γεώργιος ἡσύχως ἀπῆλθεν οἶκαδε μετὰ τοῦ πατρὸς του ἐν σιωπῇ καὶ σκέψει. Ὅτε δὲ ἔφθασαν ἔξω τῶν πολῶν τῆς πόλεως ὁ κ. Βράουν ἔδωκε τοσαύτας καλὰς συμβουλὰς εἰς τὸν υἱὸν του, ὥστε δὴν ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν ἔμεινε σκεπτικὸς καὶ σόννουσ. Τὴν δ' ἐπομένην πρωΐαν λαβὼν τὸν «κουμπάρᾶν» του, (κινωτιδίου ὅπου τὰ παιδιὰ φυλάττουσι τὰ λεπτὰ τῶν) μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Οὐτρεχτ.

— «Κύριε Οὐτρεχτ,» εἶπεν, «ἐδέχθη πολὺ κακὸς προχθὲς παρορμησας τὰ παιδιὰ. Λάβε τα παρακαλῶσα ἐμπεριέχοντα ἔδῳ μέσα πρὸς μικρὰν τινα ἀποζημίωσιν διὰ μερικὰς ἀπὸ τὰς ζημίας σου συγχωρήσατε δὲ καὶ τὴν βίαν μου, καὶ ἐγὼ δὲν θὰ τὸ κάμω πλέον.»

Ἄλλ' ὁ Οὐτρεχτ δὲν ἐδέχθη τὸν Γεώργιον ποσῶς φιλοφρόνως. Τὴν διέταξε δὲ νὰ «ἐξεκουμπισθῇ μὲ τὰ λεπτὰ του,» καὶ προσέφητευσεν ὅτι ἤθελε καταντήσῃ ἡμέραν τινα εἰς τὴν λαιμητόμον. Ὁ Γεώργιος ἐκράτησε τὴν ὀργὴν του καὶ ἡσύχως ἀπήντησεν. «Ὅχι κ. Οὐτρεχτ, ἐγὼ ἔκαμα τὴν προσφορὰν ταύτην μὲ καλὸν σκοπὸν, καὶ ἐὰν δὲν τὴν δέχῃσαι, δὲν πταίω ἐγὼ ἐλπίζω δὲ ὅτι ποτὲ δὲν θὰ μὲ ἴδῃς εἰς τὴν λαιμητόμον.»

ΚΕΦ. Γ'.

Τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν ἐδόθη μέγα συμπόσιον ἐν τῇ ἀνακτορῇ τοῦ πρίγκιπος Λεοπόλδου τῆς Δεσποσίας, εἰς τὸ ὅποιον πάντες οἱ προὔχοντες τῆς πόλεως παρεκάθισαν, μεταξὺ δ' αὐτῶν καὶ ὁ γέρον φὸν Βράουν-βέδελ. Εἰς τὴν τράπεζαν συνεζητήθησαν τὰ τελευταῖα νέα τῆς πόλεως, κύριός τις δὲ, δικαστὴς ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ, διηγήθη περὶ τινος βήξεως, ἣν εἶχε λάβει χώραν εἰς τὴν ἀγροτικὴν συνοικίαν Νεῦσταθ. Εἶχε προεξηγηθῆ, ὡς ἔλαγεν, ὑπὸ τῶν παιδῶν τῆς γειτονίας, καὶ ὀλόκληρος ἡ ὁδὸς εἶχεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καταστραφῆ. Τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ διηγεῖτο ἐκεῖνος, ἐφαίνετο λίαν σοβαρὸν, οἰκίαι ὀλόκληροι, εἶπεν, εἶχον κρημισθῆ, πολλοὶ δὲ πολῖται ἐπληγῶθη-

σαν ἐπικινδύνως· ὅτι ἡ στάσις καταβληθεῖσα κατὰ τὴν ἡμέραν ἐξεργάγη ἐκ δευτέρου τὸ μεσονύκτιον, κτλ. θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι ὀλόκληρον τὸ Μαργδεβούργον ἐκινδύνευε νὰ καταστραφῆ, τὸσον εἶχεν ἐξογκωθῆ ἡ εὐδησις!

Ὁ γέρον στρατηγὸς ἤκουε ταῦτα πάντα μειδιῶν καὶ ἀφοῦ ὁ διηγούμενος ἐταλείωσε, διηγήθη τὰ συμβάντα ὅπως πράγματι συνέβησαν. Ἡ ὀργὴ ἀπάντων τότε ἐστράφη κατὰ τοῦ πρωταγίου τῆς ὑποθέσεως, ὅτε δὲ ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος ἔμαθην ὅτι ἦτο ὁ Γεώργιος, συνωφρυνῶθη καὶ εἶπεν.

«Αὐτὸ τὸ παιδί πρέπει νὰ τεθῆ ὑπὸ αὐστηρὰν πειθαρχίαν, ἄλλως θὰ γείνη φίλερις, στασιαστὴς καὶ ἀναρχικός. Δὲν εἶχα δίκαιον εἰς τὴν γνώμην τὴν ὀποῖαν ἐξέφρασα πρὸ τινων μηνῶν; Κύριε στρατηγὸ φὸν Βράουν Βέδελ, γνωρίζων ὅτι ἐνδιαφέρεσθε ὑπὲρ τοῦ παιδός, θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ λάβετε τὸν κόπον νὰ τὸν κατατάξετε εἰς τὸν στρατὸν ἄνευ ἀναβολῆς. «Ὁ μικρὸς σκοπεύει νὰ γείνη Στρατηγός,» προσέθηκε γελῶν, «ὥστε καλλίτερον νὰ γείνη τοιοῦτος μίαν ὥραν ἀρχήτερα! Φωνάζατε τὸν ὕφαντὴν αὐριον χωρὶς ἄλλο, παρακαλῶ κ. Στρατηγέ.»

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἡ οἰκογένεια Βράουν ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν κατὰ τὴν μεσημβρίαν. Δοχεῖον ζωμοῦ ἀνέπεμπεν ἐκ τῆς τραπέζης ἀτμοῦς, καὶ πινάκιον χοιρομηρίου ἔκειτο πλησίον αὐτοῦ. Μόλις εἶχον ἀρχίσει νὰ τρώουσι, ὅτε ἡ θύρα ἤνοιξε καὶ εἰσῆλθεν ὀφθαλμὸς τις κύριος, μὲ μέγαν λευκὸν μύστακα καὶ περιβεβλημένος φαῖδον στρατιωτικὸν μανδύαν.

— «Μὴ ταράττεσθε καλοὶ μου ἄνθρωποι,» εἶπε φιλοφρόνως.

Ἄλλ' ὁ κ. Βράουν, νομίζων ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὐτῆ εἶχε σχέσιν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς στάσεως, ἐσηκώθη καὶ ὑπεδέχθη τὸν κύριον μετὰ τινος ἀνησυχίας.

— «Ὁ σκοπὸς μου εἶναι φιλικός,» εἶπεν ὁ γέρον, ὅστις ἐννοεῖται ὅτι ἦτο ὁ στρατηγὸς φὸν Βράουν Βέδελ, «καθίσατε καὶ θέλω τὸν διηγήθῃ.»

Ἡ συνομιλία ἀμέσως ἤρχισε περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Οὐτρεχτ, καὶ ὁ στρατηγὸς παρετήρησε—

— «Πρέπει νὰ περιμένετε, ὄχι μόνον νὰ πληρώσῃτε ἀδρὰν ἀποζημίωσιν καὶ πρόστιμον, ἀλλὰ νὰ ὑποφέρετε καὶ ἄλλας κακὰς συνεπείας. Ὁ υἱὸς σας θὰ ἀποκτήσῃ πολὺ κακὴν φήμην.»

— «Ἄλλὰ, κύριε,» εἶπεν ἡ μήτηρ, «ἐὰν ὁ Γεώργιος ἦναι φρόνιμος τοῦ λοιποῦ, τοῦτο βεβαίως θὰ παρέλθῃ.»

— «Ἐρχομαι νὰ σὰς κάμω μίαν πρότασιν,» εἶπεν ὁ Στρατηγός· «εἰ καταταχθῆ ὁ παῖς εἰς τὸν στρατὸν.»

— «ὦ! ὄχι!» ἀνέκραξεν ἡ μήτηρ ἔντρομος. Ὁ

Γεώργιος δὲν ὠμίλησεν, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἥστρα φαν ἱκετευτικῶς προσδύλοντες τοὺς γονεῖς τοῦ καὶ τὸν στρατηγόν.

— «Εἰς τὸν στρατόν! ἐκεῖ θὰ γείνη καλλίτερος ἢ χειρότερος; ἠ ἤρωτήσεν ὁ κ. Βράου.

— «Ὁ, ὑπάρχουν ἀπειροὶ καλοὶ ἄνθρωποι εἰς τὸν στρατόν μας,» ἀπεκρίθη ὁ στρατηγός· «Εἶναι ὁ μόνος τρόπος, ὅπως ἀναχωρήσῃ ὁ καὶς ἀπὸ τὴν συνοικίαν ταύτην, ὅπου ἔχει τόσον κακὴν φήμην.»

— «Πάτερ, θέλω νὰ γείνω στρατιώτης!» ἐπαύρασεν ὁ Γεώργιος, μὴ δυνάμενος νὰ κρατηθῇ ἐπὶ πλέον.
(ἀκολουθεῖ.)

ΑΣΜΑ ΕΘΘΙΝΟΝ.

Μυροβόλος προβαλλ' ἢ αὐγῇ
καὶ φωτίζεται πᾶσα ἡ γῆ.

Τὰ πτηνὰ εἰς τοὺς κλάδους πετοῦν
καὶ τὸν Πλάστην αὐτῶν χαιρετοῦν.

Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,
ὅλ' ἢ φύσις αὐτὸν εὐλογεῖ.

Πεδιάδες, περναὶ ἀνθηραὶ
καὶ ὄρεων δασώδεις σειραὶ

Μινυροῦσιν εὐχὴν ἔκτενῃ
Ἐβλογοῦντες τὸν Πλάστην κοινῇ.

Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,
ὅλ' ἢ φύσις αὐτὸν εὐλογεῖ.

Τοῦ ἡλίου ἡ πρώτη ἀκτίς
καὶ ὁ φλοῖστος ὠραίας ἀκτῆς

Τῶν ἀνθέων τὸ μύρον τάρχυν
κ' αἱ φωναὶ τῶν ἀθῶων ἀμυνῶν.

Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,
ὅλ' ἢ φύσις αὐτὸν εὐλογεῖ.

Φιλοπόνων ἀνθρώπων πληθὺς
εἰς τὸ ἔργον τῶν τρέπετ' εὐθὺς,

καὶ ὕμνεῖ τὸν Πατέρα ἡμῶν
εὐλογοῦσα Θεὸν οὐκ ἐκτρωπῶν.

Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,
ὅλ' ἢ φύσις αὐτὸν εὐλογεῖ.

Ἐν Πειραιεὶ 10 Μαΐου 1882.

Δ.Κ. Σ.

Θνησιμότης κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ζωῆς.

Ἡ θνησιμότης κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ζωῆς ὑπελογίσθη ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς ἑξῆς. Ἐπὶ 10,000 νεογεννητῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους δὲν μένουσιν εἰμὴ 7,675, ὥστε ἡ γῆ καταπίνει 2,025 ὑπάρξεις εὐθὺς ὡς ἡ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς γελδεσσα φύσις ταῖς εἴτη, «καλῶς ὠρίσατε,» δηλαδὴ πλέον τοῦ κέρπου τῶν προσκεκλημένων!

Ἐν Βελγίῳ ὁ Καίσερ ὑπελόγησεν δὲ ἐπὶ 100,000 γεννήσεων, μετὰ ἓνα μῆνα σώζονται 90,396, μετὰ δύο μῆνας 87,936, μετὰ τρεῖς μῆνας 86,175, μετὰ τέσσαρας μῆνας 84,720, μετὰ πέντε μῆνας 83,571, μετὰ ἕξ μῆνας 82,526, μετὰ ἓν ἔτος 77,528, ἦτοι τὸ ἓν περίου τετάρτον ἀποθνήσκουν!

Ἐν τῷ νομῷ τῆς Γενεύης ὁ Ἐπίσκ. ὑπελόγησεν ἐν τῇ περιόδῳ τῶν ἐτῶν 1838—1845, ὅτι ἀπέθανον 320 νεογέννητα παῖδια κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα, 121 κατὰ τὴν δευτέραν, 95 κατὰ τὴν τρίτην, 49 κατὰ τὴν τετάρτην. Ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς πρώτης ἑβδομάδος 141, κατὰ τὴν δευτέραν 47, κατὰ τὴν τρίτην 40, κατὰ τὴν τετάρτην 34, κατὰ τὴν πέμπτην 22, κατὰ τὴν ἕκτην 20, κατὰ τὴν ἑβδόμην 19.

Ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν Βροκᾶ, ἡ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ζωῆς θνησιμότης ὑπελογίζετο ἐπὶ 100,000 γεννήσεων εἰς 22 περίου, κατὰ τὰ ἔτη 1806—1809, εἰς 20, κατὰ τὰ ἔτη 1835—1839 καὶ εἰς 17 περίου, κατὰ τὰ ἔτη 1860—1864. Ἡ ἐλάττωσις τῆς θνησιμότητος ἐν τῇ πρώτῃ ζωῇ, καθ' ὅσον προβαίνει ὁ αἰὼν, εἶναι ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικὸς.

Ἰδοὺ πῶς ὁ Ὄβσον ὑπολογίζει ἐπὶ 100 γεννήσεων τὴν θνησιμότητα τῆς τοῦ πρώτου ἔτους ἡλικίας μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Βασιρία 37, καὶ 1/60, Αὐστρία 24 καὶ 1/60, Ὀλλανδία 19 καὶ 3/60, Πρωσία 18 καὶ 23/60, Γαλλία 17 καὶ 51/60, Βέλγιον 15 καὶ 42/60, Ἀγγλία 15 καὶ 25/60.

Ἐπελογίσθη ἡ θνησιμότης τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ζωῆς α) μεταξὺ τῶν γενῶν, καὶ εὐρέθη ὅτι ἐπὶ 100 ἀρρένων ἀποθνήσκουσιν 20 καὶ ἐπὶ 100 θηλέων 16, τὸ κέρπου δηλαδὴ τοῦ πρώτου καὶ τὸ ἕκτον τοῦ δευτέρου β) μεταξὺ τῆς κόλεως καὶ τῆς ἐσοχῆς, καὶ εὐρέθη κατὰ 1/80 μείζων ἐν τῇ πόλει γ) μεταξὺ ἀπόρων καὶ εὐπόρων συνοικῶν, καὶ εὐρέθη μείζων ἐν ταῖς πρώταις δ) μεταξὺ νομίμων καὶ μὴ νομίμων τέκνων, καὶ εὐρέθη κατὰ μὲν τὰ πρῶτα εἰς 22—25 τοὺς ἑκατόν, κατὰ δὲ τὰ δεύτερα εἰς 85—95 τοὺς ἑκατόν ε) μεταξὺ ψυχρᾶς καὶ θερμῆς ὥρας τοῦ ἔτους, καὶ εὐρέθη μείζων κατὰ τὴν πρώτην ε) μεταξὺ βορείου καὶ μεσημβρινοῦ κλίματος καὶ εὐρέθη ὅτι ἡ ψυχρὰ περίοδος εἶναι ἀλεθριωτέρα διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ζωῆς ἐν τῇ μεσημβρίᾳ, 39—40 τοὺς ἑκατόν ἐν Ὀλλανδίᾳ καὶ 50—54 ἐν Ἰταλίᾳ. Ὑπὸ ἑτέραν ἔποψιν εἰς τὰ θερμὰ κλίματα καὶ ἡ μεγάλη θερμότης ἐξασκεῖ καταστρεπτικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τοῦ πρώτου ἔτους ἡλικίας. Ὅσον μεσημβρινώτερος ὁ τόπος, τόσον ἡ θνησιμότης τοῦ πρώτου φυτωρίου τῆς ζωῆς εἶναι μᾶλλον ἐνταταμένῃ.

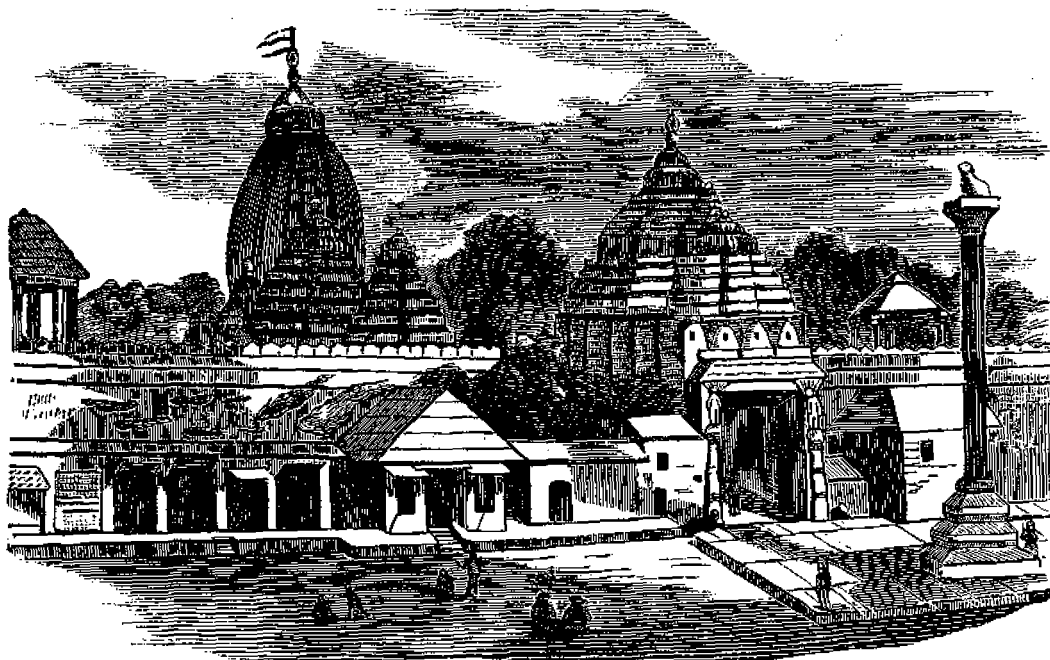
(Ἐκ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως)

ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΓΙΟΥΓΕΡΝΟΤ.

Ὁ Γιουγερνὸς εἶναι ἐν τῶν τριῶν προσώπων τῆς Τριάδος, ἣτις λατρεύεται ὑπὸ πολλῶν ἑκατομμυρίων προσώπων εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἐχει δὲ πολλοὺς ναοὺς καθ' ὅλην τὴν χώραν, ἀλλ' ὁ θιασημότατος καὶ ἀγιώτατος εἶναι ἐν Παρί, εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τοῦ κόλπου τῆς Βεγγάλης. Ὁ ναὸς οὗτος περιβάλλεται ὑπὸ τείχος ἰσχυροῦ 21 ποδ. ὕψους, οἱ δὲ κυριώτεροι τροῦλοι (κουμπέδες) τοῦ ναοῦ ἀνέρχονται εἰς ὕψος 184 ποδ. Ἐκατέρωθεν δὲ τῆς κορίας εἰσόδου κεῖται ὑπερμεγέθης λέων.

Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ προσκυνεῖται οὐ μόνον ὁ Γιουγερνός, ἀλλὰ καὶ οἱ σύντροφοί αὐτοῦ, τὰ ἄλλα δύο

Οἱ θεοὶ οὗτοι καθ' ἑκάστην εὐωχοῦνται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: Ἐτοιμάζονται δι' αὐτοὺς 410 λίτραι ὄρουζου, 225 λίτρ. ἀλεύρου, 350 λίτρ. βουτύρου, 167 λίτραι μέλιτος, 65 λίτρ. λαχανικῶν, 186 λίτρ. γάλακτος, 24 λίτρ. καρυκευμάτων, 31 λίτρ. ἄλατος καὶ 41 λίτρ. ἐλαίου, ἐν ᾧ δὲ πάντα ταῦτα τίθενται ἔμπροσθεν τῶν εἰδώλων τούτων, αἱ θύραι τοῦ ναοῦ κλείονται καὶ οὐδεὶς πληρὴ τῶν ἱερῶν ἐπιτρέπεται νὰ μείνῃ ἐν αὐτῷ. Τούτου γενομένου 2,000 εὐρωστοὶ καλόγηροι τρώγουσιν καὶ πίνουν εἰς ὑγίαν τῆς εὐπιστίας, ἀμαθείας καὶ δεισιδαιμονίας τοῦ ἀμαθοῦς ὄχλου, ἀφοῦ δὲ καταναλωθῶν πάσαι αἱ τροφαὶ αὗται, αἱ θύραι ἀνοίγονται καὶ τὰ ψιχία μοιράζονται εἰς τοὺς ἔξωθεν ἱσταμένους ἀπείρους ἐπαίτας, καὶ οὕτω τελειώνει τὸ γεῦμα τῶν θεῶν!

Ὁ περιφημὸς ἱεὺς τοῦ Γιουγερνὸς ἐν Παρί.

πρόσωπα τῆς Ἰνδικῆς Τριάδος, ἦτοι ὁ Σιβᾶ καὶ ὁ Σαθαδρᾶ.

Τὰ ἀγάλματα τῶν τριῶν τούτων κορίων θεοτήτων εἶναι τεμάχια ξύλου ἀγροίκως κατεσκευασμένα καὶ ἀσχημότερα, ὡς τὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἱερώτατα ἔδλινα ἀγάλματα, τὰ λεγόμενα ἐόαντα παριστάνουσι δὲ μορφήν ἀνθρωπίνην ἀσχημοτάτην καὶ ἀηδέστατην. Τὸ ἀγαλμα τοῦ Γιουγερνὸς, ὅστις ἐπονομάζεται καὶ Κρισχνᾶ, εἶναι χρωματισμένον βαθῆ κυανοῦν, τὸ τοῦ Σιβᾶ λευκόν, καὶ τὸ τοῦ Σαθαδρᾶ κίτρινον.

Ἐμπροσθεν τοῦ βωμοῦ εἶναι προσέτι τοποθετημένον ἀγαλματι τοῦ γυποθεοῦ Γαρούνδα, ὀνομασθέντος οὕτως ἐκ τούτου, ὅτι ἔχει κεφαλὴν γυπός.

Τὰ εἰδωλα ταῦτα πλύνονται καὶ ἐνδύονται καθ' ἑκάστην ἡμέραν μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ φροντίδος, ὡς ἐάν ἦσαν ζῶντα πλάσματα.

Τὴν 18ην Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους γίνεται ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἡ μεγίστη τῶν πανηγύρεων πρὸς τιμὴν τῶν θεοτήτων τούτων. Κατὰ τὴν πανηγύριν δὲ ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν συρρέουσι πλείονες τῶν 500,000 προσκυνητῶν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἰνδίας, τὰ ἀγάλματα ταῦτα τῶν τριῶν θεοτήτων τίθενται ἐπὶ μεγίστης τιμῆς ἀμάξης, ἀφοῦ πρῶτον πλυθῶν καὶ ἐνδυσθῶν με ἐνδύματα πολυτίμητα ἐκ μεταίτης ἡ ἀμαθαυτῆ εἶναι 34 τετραγωνικῶν ποδῶν τὸ μέγεθος, καὶ στηρίζεται ἐπὶ 16 τροχῶν 6 1/2 ποδῶν τὴν διάμε-

τρον ἐκάστου περιβάλλεται δὲ μὲ ὕφασμα ὀλόχρυσον, καὶ ἔχει ἄνωθεν παραπέτασμα ἐξ ὀλοσηρικοῦ πρὸς φύλαξιν τῶν εἰδῶλων ἀπὸ τοῦ ἡλίου, σφρατταὶ δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων δι' ἑξ ὀχονίων 300 ποδῶν μακρῶν ἐκάστω. Ὀλόκληρος δὲ ἡ ἄμαξα καλύπτεται μὲ γλοφὰς τοῦ Ἰνδοῦ σαρμού. Ἀφοῦ δὲ προετοιμασθῆ, κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, περιφέρουν αὐτὴν ἐν εἰδει λιτανείας καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ χορδαῖς καὶ ὄργανοις, πολλοὶ δὲ φανατικοὶ ρίπτουσι αὐτοὶ, ἢ ρίπτουσι τὰ τέκνα τῶν ὑπὸ τοῖς τροχοῦς τῆς ὑπερμεγέθους ταύτης ἀμάξης καὶ κατασυντρίβονται, ἵνα ἐξιλεώσων διὰ τοῦτου τοὺς ἐξωργισμένους κατ' αὐτῶν θεοὺς τῶν

Ἐκ τοῦ ἀπείρου τοῦτου πλὴθους τῶν προσκυνητῶν χιλιάδες ἀποθνήσκουσι ἕνεκα τῆς πείνης, τῶν κακουχιῶν τῆς ὁδοῦ, τῶν βροχῶν καὶ τῶν ἄλλων στερήσεων, ἅτινα εἶναι ἀναπόφευκτα εἰς τοιαύτας πολυπληθεῖς πανηγύρεις, ἀφίνονται δὲ ἄταφοι, ἵνα χρησιμεύσουν πρὸς βορὰν τῶν γυπῶν καὶ τῶν σκύλων, ἢ δὲ πεδίαις

καλύπτεται οὕτω ὑπὸ λευκατάτων ὀστέων.

ΑΝΤΙΝΟΟΣ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸν ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα τοῦ Ὀμήρου ἀναφερόμενον Ἀντίνοον.

Οὗτος ἦτο υἱὸς ἐνὸς τῶν προκρίτων τῆς νήσου Ἰθά-

κης καὶ ἡ διασημότεος καὶ τολμηρότατος μεταῦ τῶν μνηστήρων τῆς Πηλελόπης.

Κατὰ τὴν δεκαετῆ ἀπουσίαν τοῦ Ὀδυσσεύς ὁ Ἀντίνοος οὕτως πολλάκις προσεπάθησε νὰ θανατώσῃ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσεύς Τηλέμαχον καὶ νὰ καταλάβῃ τὸν θρόνον, ἀλλ' ἡ φρόνησις τῆς Πηλελόπης ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ ἀναχώρησις τοῦ Τηλεμάχου ἀφ' ἑτέρου συνήγγισαν εἰς τὸ νὰ ἀποτύχῃαι τὰ σχέδια του ταῦτα.

Ὅταν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐπέστρεφεν εἰς τὴν πατρίδα του, μετρημισμένος ὡς Σητιάνας, εὔρε τοὺς μνηστῆρας τῆς σοφύγῃου του καθήμενους ἐν τῇ οἰκίᾳ του, τρώγοντας δὲ καὶ πίνοντας καθ' ἐκάστην ἐκ τῶν ἀγαθῶν του. Ὡς φαίνεται τὸ τοιοῦτον ἦτο δυνατόν κατὰ τὴν παναρχαίαν ἐκείνην ἐποχὴν, καθ' ἣν ἴσχυον ἡ μάχαιρα μᾶλλον ἢ τὸ δίκαιον καὶ πρέπον.

Τὸν μετρημισμένον Ὀδυσσεῖα προσέβαλεν ὁ Ἀντίνοος ῥέφας σκαμνίον, καὶ πολλὰς ὕβρεις κατ' αὐτοῦ ἐκτοξεύσας τοῦτου ἕνεκα αὐτὸς ἦτον ὁ πρῶτος, ὅστις ἔπεσον ὑπὸ τὴν μά-

χαιραν τοῦ Ὀδυσσεύς. Ὁ Ὀμηρὸς περιγράφει τὸ Ἀντίνοον τοῦτον, τὴν κατὰ τοῦ Ὀδυσσεύς ὀργὴν το καὶ τελευταίον τὸν θάνατόν του γραφικώτατα ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα, βιβλ. ιη. καὶ κβ'. Ὅσοι δὲ τῶν μικρῶν ἀναγνώστων μας λάβουν τὴν εὐτυχίαν ν' ἀναγνώσουν τὸν Ὀμηρὸν, θέλουσι εἶδει πόσον ὠραῖα παριστᾶται ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀντινοῦ τὸ ἀγέρωχον καὶ προκατὲς ἦθος καὶ ὀποῖον τὸ τέλος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἔχοντος αὐτό.

Ὁ Ὀμηρικὸς Ἀντίνοος.

ΤΑ ΚΡΑΑΙ ΤΩΝ ΖΟΥΛΟΥ,

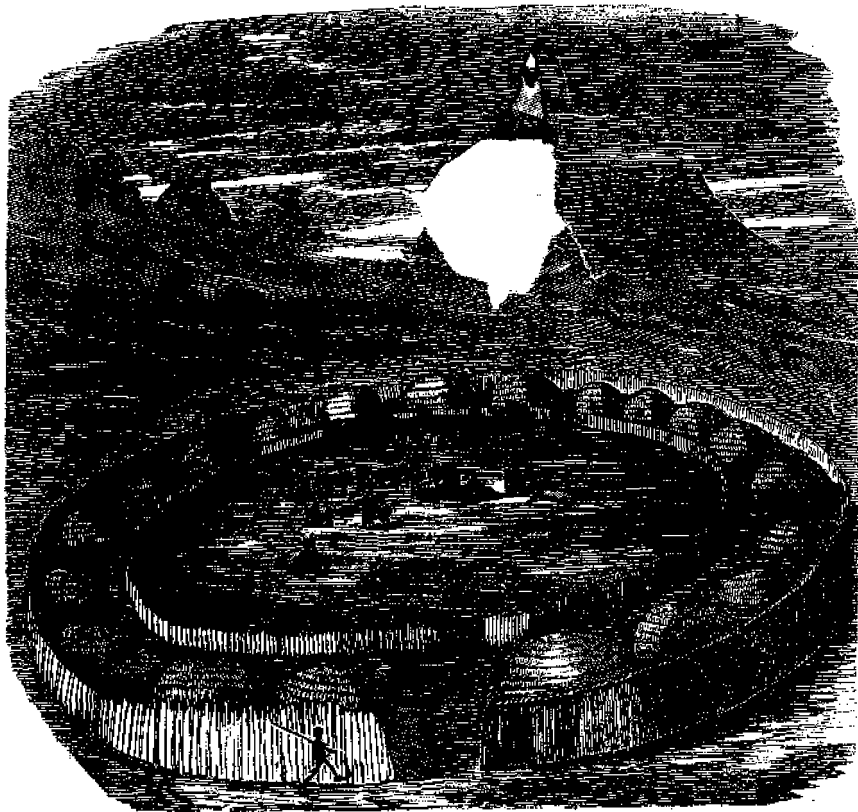
Οί Ζουλοῦ εἶναι φυλὴ πολεμικὴ κατοικοῦσα τὰ νοτιο-δοτικὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς ἐσχάτως δ' ἐγένοντο διάσημοι ἕνεκα τῶν πολέμων, τοὺς ὁποίους εἶχον μετὰ τοὺς Ἄγγλους, καὶ τοῦ θανάτου τοῦ πρίγκηπος Ναπολέοντος.

Δὲν ἔχουν πόλεις καὶ χωρία, ἀλλὰ κατασκευάζουν τὰς κατοικίας των καθ' ἕνα τρόπον παριστᾶ ἢ προκειμένη εἰκὼν. Ἐπειδὴ δ' εἶναι φυλὴ νομαδικὴ ἀποξώντες ἐκ τῶν κτηνῶν καὶ ποιμνίων των, φροντίζουν αἱ κατοικίαι των νὰ ἦναι κατάλληλοι διὰ τὰ κτήνη των.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκλέγουν τόπον κατάλλη-

πον φαίνονται εἰς τὴν εἰκόνα, μετὰ ἕνα μόνον ἄνοιγμα χρησιμεύον ὡς θύρα. Τὸ ἐσωτερικὸν τῶν καλυθῶν τούτων, ἢ τοῦλάχιστον τὸ μέρος ἔπου κοιμᾶται ἢ οἰκογένεια, στρώνεται μετὰ φάθας, τὰς ὁποίας κατασκευάζουν ἐκ βούρλων, ἐπ' αὐτῶν δὲ κάθονται, τρώγουν, πίνουν καὶ κοιμῶνται, τὰ δὲ ἄλλα φορέματα καὶ σκεπάσματα των κρεμοῦν εἰς εὔλα, τὰ ὁποία χρησιμεύουν καὶ ὡς δοκοὶ τῶν καλυθῶν.

Οἱ Ζουλοῦ εἶναι εἰδωλολάτραι, λατρεύοντες τοὺς προγόνους των· εἶναι δὲ τόσοι δεισιδαίμονες, ὥστε καὶ τὸ ἐλάχιστον φυσικὸν φαινόμενον, τὸ ἐλάχιστον κοινὸν συμβᾶν τοὺς ταράττει καὶ ζητοῦν διὰ θυσίων

Αἱ Κατοικίαι τῶν Ζουλοῦ,

λον, καὶ εἰς μὲν τὸ κέντρον ἀποχωρίζουν μέρος ἰκανῶς εὐρύχωρον διὰ τὰ ζῶα των, διότι συναγαλίζονται εἰς ἕνα ὅμοιον περιβάλλον δὲ τὸ μέρος τοῦτο διὰ φράκτου κυκλοτεροῦς ἐκ εὔλων, ἀφίνοντες ἕνα μέρος ἄνοικτον, πρὸς εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν κτηνῶν.

Ἐξωθεν τοῦ φράκτου τούτου κατασκευάζουν ἄλλον ὑψηλότερον καὶ ἰσχυρότερον, ὃ ὁποῖς χρησιμεύει ὡς τεῖχος προφυλάττον τὰς καλύβας των ἀπὸ τὰς προσβολὰς τῶν ἐχθρῶν.

Μεταξὺ δὲ τῶν δύο τούτων φρακτῶν ἐκάστη οἰκογένεια κατασκευάζει τὴν καλύβην τῆς, καθ' ἕνα τρό-

καὶ καχοχιῶν τοῦ σώματος νὰ ἐξιλεώσουν τὰ πνεύματα τῶν θεθενῶτων προγόνων των.

Ἄμερικανὸς τις ἱεραπόστολος, ὅστις ἔζησε πολλὰ ἔτη μεταξύ αὐτῶν, διηγεῖται ὅτι πολλαὶ δεισιδαιμονίαι μεταξύ αὐτῶν εἶναι αἱ αὐταὶ μετὰ τὰς ὁποίας ἀπαντᾶ τις εἰς τὴν Εὐρώπην μεταξὺ τῶν κατωτέρων τάξεων τῆς κοινωνίας, τὰ ἅποια σημαίνει ἅτι παντοῦ ἔπου ἐπικρατεῖ ἄγνοια τοῦ Εὐαγγελίου οἱ ἄνθρωποι πνευματικῶς εἶναι οἱ αὐτοὶ, ἀδιάφορον ἂν ἦναι πολιτισμένοι, ἢ βάρβαροι, χριστιανοὶ κατ' ὄνομα, ἢ εἰδωλολάτραι.

Ὅτι δὲ τοῦτο εἶναι ἀληθὲς ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι καθ' ἑλὴν τὴν Εὐρώπην ὑπάρχουν οἱ λεγόμενοι Ἀθήγγαροι ἢ Γύφτοι, αἱ γυναῖκες τῶν ὁποίων συνάζουν πολλὰ χρήματα ἀπὸ τοῦς χριστιανοῦς, λέγουσαι εἰς αὐτοὺς τὴν μοῖράν των, διὰ τῆς ἐρευνήσεως τῶν γραμμῶν τῆς παλάμης τῶν χειρῶν, διὰ χαρτιῶν καὶ ἄλλων τοιούτων γελῶν τρόπων.

Διὰ τοῦτο σὰς προτρέπω, ἀγαπητά μοι παιδιά, νὰ φροντίσετε παιδιόθεν νὰ ἔχετε τὸ Εὐαγγέλιον, διὰ νὰ εἰσθε ἐλεύθεροι ἀπὸ τοιαύτας μαρᾶς δεισιδαιμονίας.

Ἵποβρύχιον πλοῖον.

Προσεχῶς τελεῖται ἐν Νικαίᾳ ἔκθεσις, τῆς ὁποίας περιεργότατον ἔκθεμα θὰ εἴνε πλοῖον ὑποβρύχιον πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης. Τὸ μηχανήμα τοῦτο ἐπινοήθη ἐπὶ τοῦ κ. Τσοσέλλη κατασκευασθῆ ἐκ χάλυβδος καὶ ὀρειχάλκου ὅπως δυνήθη ν' ἀντιστῆ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἐν βάθει 120 μέ-

τρων παραγομένην πίεσιν, θέλει δ' ἔχει ὄψος ὀκτῶ μέτρων καὶ θὰ διαιρῆται εἰς τρία διαμερίσματα.

Τὸ πρῶτον διαμέρισμα εἶναι προωρισμένον διὰ τὸν κυβερνήτην, ὅσας ἐξ αὐτοῦ θὰ διευθύνῃ τὴν πορείαν τοῦ ὑποβρυχίου μηχανήματος, καὶ θὰ παρέχῃ τοῖς ἐπιβαίνουσι πληρεστάτας ἐξηγήσεις περὶ τοῦ βάρους ὅπερ διήνυσαν καὶ περὶ πάντων ὅσα εἶδον ἐν τοῖς κόλποις τῆς θαλάσσης.

Τὸ δευτέρον διαμέρισμα ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ μηχανήματος ὄν καὶ κάλλιστα ἐσκευασμένον θέλει ὀρησμεύσει διὰ τοὺς ἐπιβαίνας, ὀκτῶ τὸν ἀριθμὸν, ὅστινες ἀνέτως θὰ δύνανται ἐξ αὐτοῦ νὰ

βλέπωσιν εἰς ἰκανὴν περιφέρειαν. Ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν θὰ ἔχουν κάτοπτρον, δι' οὗ θὰ δύνανται νὰ ἐξετάζωσι τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης μετὰ τῶν ζώων, τῶν φυτῶν καὶ τῶν βράχων αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ σκότος εἶναι σχεδὸν πλήρες εἰς βάθος 70 μέτρων, τὸ ὑποβρύχιον μηχανήμα θέλει ἐφοδιασθῆ δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός δυναμένου νὰ ἐξακοντίζῃ τὸ φῶς αὐτοῦ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, καὶ νὰ φωτίξῃ τὰς ἀβύσσους· ἐκείνας τὰς μὴ γνωρίζουσας τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, φωτιζομένας δὲ μόνον, πιθανῶς ὑπὸ τῶν φωσφορίζουσῶν λάμπων συντριμμάτων τῆς θαλάσσης ἢ ὑπὸ τῶν μυριάδων ἐκείνων ἐντόμων, ἅτινα παράγουσιν, ἐν τοῖς τροπικαῖς κυρίως, τὸ μαγικὸν θέαμα τοῦ φωσφορισμοῦ τῆς θαλάσσης. Περὶ πάντων ἐγένετο πρόνοια. Οἱ ἐπιβάται τοῦ μηχανήματος θέλουσιν ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν τηλεφῶνον, δι' οὗ θὰ δύνανται νὰ συνεννοῶνται μετὰ τῶν φίλων αὐτῶν τῶν μεινάντων ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, ὅπερ θὰ σύρῃ καὶ θὰ περιάγῃ τὸ ὑποβρύχιον μηχανήμα πρὸς τὰ γνωστά, ὡς περιεργότατα σημεῖα τῶν ὑποθαλασσίων μαρῶν τῆς Νικαίας. Θὰ ἔχουν δ' ἐπίσης καὶ πλήρη

τηλεγραφικὴν συσκευὴν ὅπως ἀπὸ τοῦ βάρους τῆς θαλάσσης στέλλουν τηλεγραφήματα εἰς τὴν κατρίδα των, καὶ ἀνακοινοῦν εἰς τοὺς συγγενεῖς ἢ φίλους αὐτῶν τὰς ἐκ τοῦ παραδόξου τούτου πλοῦ ἐντυπώσεις των.

Ἵπὸ τὸ διαμέρισμα τῶν ἐπιβατῶν κεῖται τὸ τρίτον διαμέρισμα περιέχον συσκευὴν, κατασκευασθεῖσαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φυσικῶν ἀρχῶν τῆς κολυμβητικῆς κώστεως τῶν ἰχθύων, ἥτις θέλει καθιστᾶ αὐτὸ βαρύτερον ἢ ἐλαφρότερον κατὰ βούλησιν, διευκολύνουσα οὕτω τὴν ἀνάβασιν ἢ κατάβασιν αὐτοῦ ἐν τῇ θαλάσσει.

Ἡ μικρὰ κυρούλα

ΑΤΟΠΟΣ ΜΙΜΗΣΙΣ.

Μὲ τὸν νοῦν πλουτᾶν ἢ κόρη μὲ τὸν ὄπνο ἢ ἀκαμάτρα, καὶ κακότυχον νομίζει τὴν δουλεύτρα καὶ φυλάχτρα·

Ἄλλὰ σὰν ἔλθῃ τὸ θέρος καὶ τὸ καῦμα προχωρήσῃ τότε θὰ τῆς ἔλθῃ γνώσι τᾶλλο φύλλο νὰ γυρίσῃ.

Ὅστω καὶ ἡ τῆς εἰκόνας παχουλὴ καὶ ῥοδινατὴ μὲ τὰ γέλοια προσποιεῖται μὲ γερνόντισσα χιονάτη.

Ἄλλὰ σὰν ἔλθουν τὰ χρόνια κ' ὀρμάσῃ τὸ πεπόνι, τότε βλέπει μοναχὴ τῆς πόσον κρῶ εἶν' τὸ χῆνι.

Τώρα ὁ μεγάλος σκούφος ὑποφέρεται πρὸς ὄραν καὶ τὰ ματούαλα ἔχουν γὰρ παράστασιν τὴν χώραν. Ἄλλὰ γράψε τὰ ἐξήντα εἰς τῶν ὄμων σου τὸ πλάτος καὶ θὰ ἴδῃς πῶς πᾶσαν ὄραν εἶσαι ὑπ' αὐτῶν τὸ κράτος.

Τότε καὶ τὰ γέλοια παύουν καὶ ἡ ὄρεξις ἐκπνέει, κόπτουν τὸν ἀγένα πάντες, ἀνοίχουν κ' οἱ γενναῖοι. Καὶ ἡ εὐμορφαις ζαρώνουν καὶ ἡ λαμπηραῖς μαυρίζουν κ' εἰς τὴν γῆν θεν ἐξῆλθον ἅπαντες ξαναγυρίζουν. Δ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

—Ἡδη εδρηνται ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ 186 θρησκευτικαὶ αἰρέσεις. Αὗται ἐν στερογγύοις ἀριθμοῖς ἔχουσι 45 χιλ. ἐκκλησίας, 32 χιλ. τῶν ὁποίων βεβαιοῦνται ἐν τοῖς ἐπισήμοις βιβλίοις.

—Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Μαδαγασκάρης κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἔδωκαν περὶ τὸ 1 ἑκατομ. καλλήρων διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Εὐαγγελίου εἰς ξένας χώρας

—Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας ὁ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐσοδείας τοῦ ἔτους 1882 μέχρι τῆς 10 ἐνεστώτος μηνὸς ἐξαχθεὶς σταφιδοκαρπὸς ἐξ ὄλου τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἀνέρχεται εἰς 220,844,000 ἐνετακὰς λίτρας.

—Εἰς τὸν «Ἀστέρα» τῆς Ἀνατολῆς ἐδημοσιεύσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ μικροτάτου ἀνῶν Τῶμ Θῶμ τοῦ ὁποίου τὸν θάνατον ἀνήγγειλαν εἰς ἡμᾶς αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἀμερική.

*Ὁ Τῶμ Θῶμ ἐγεννήθη τῷ 1842 ἐκ γονέων εὐπόρων καὶ ὑγιῶς ἐχόντων. Τὰ μέλη του ἦσαν ἄρτια κατὰ τὴν γέννησιν του, τὸ δὲ μέγεθός του φυσικὸν καὶ οὐδὲν ἔφερον ἐξαιρετικῶν σημείων δυσμορφίας ἢ τερατώδους σχηματισμοῦ.

Ἀτυχῶς ἀγνωστων ἔνεκα τίνων περιπετειῶν ἔπεσεν εἰς χεῖρας τοῦ Βάρνημ, τοῦ διασημοῦ ἐργολάβου καὶ θεατρῶνου τερατοῦνθεοῦ θεαμάτων. Ὁ Βάρνημ εἶχεν ἀνάγκη ἐνὸς τερατοῦ ἀμέσως τὸν προσέλαβε καὶ διεκλήρουε μὲ τὸν ἐπισημοτάτον τρόπον ὅτι τὸ ἀρτιγενὲς βρέφος εἶχεν ἡλικίαν εἰκοσιν ἔτων. Ἀλλὰ τὸ παιδίον δὲν ἦτο νάνος ἐκ γεννητῆς, ἤρχισε μάλιστα τὸ σῶμά του νὰ δεικνύῃ διαθήσεις αὐξήσεως. Ὁ Βάρνημ τότε ὑπέβαλεν αὐτὸν εἰς τὰ συνήθη βασανιστήρια, ἤτοι εἰς τοὺς στενοὺς χιτῶνας, εἰς τὰς ψυχρολουσίας, εἰς τὴν ἑλλειπὴ διατροφήν. Ἔνεκα τούτου τὸ σῶμα διέμεινε τεραστίως ἀτροφικὸν καὶ κατὰ τὴν μεγίστην ἀνάπτυσιν ἔφθασεν εἰς ὄψος μόνον 67 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Ὁ μικρὸς Τῶμ ἐν ἡλικίᾳ δέκα ἔτων ἔνεκα τῆς διαίτης καὶ τῆς ἀνατροφῆς ταύτης εἶχεν ἀνάστημα βρέφους, ἀλλ' ὁ Βάρνημ διεκλήρυνεν ὅτι ἦτο τριακοσταστῆς καὶ τὸ πλήθος τὸν ἐπίστευε.

Περὶ ἤλθεν οὗτος ἐπιδεικνύμενος αὐτὸν εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ἔβλεπεν ὁ μικρὸς αὐτὸς ἀνθρώπου πάσης τάξεως καὶ πάσης ἡλικίας, ἄνδρας σπουδαίους καὶ μὴ, προσερχομένους μετὰ περιεργίας νὰ ἴδωσι καὶ νὰ θαυμάσωσιν αὐτόν. Πολλὰκι διεδόθη ψευδὴς ἢ φήμη τοῦ θανάτου του· ἀλλ' ὁ Τῶμ Θῶμ, εἰ καὶ ὁ κῆρυξ του τῷ εἶχε χαρίσει εἰκοσιν ἔτη πλεονάζοντων πραγματικῶν, ἔτινα ἠναγκάζετο νὰ φέρῃ ἐπ' τῆς ράχεις του, ἔζη καὶ ἐβάσιλευ, καὶ μόλις πρὸ ὀλίγου ὑποκύψας εἰς δεινὴν νόσον ἐτελεύτησεν.»

—Ἡ Σαξωνία ἔχει περιέργους νόμους περὶ τῶν ὑπηρετριῶν. Ἐπὶ παραδείγματι ἡ κυρία ὑποχρεοῦται νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ὑπηρετρίαν μίαν λίτραν βουτύρου καὶ καφέ κατὰ μῆνα ἢ τὸ ἀντάξιόν των εἰς χρήματα. Ἐάν ἡ ὑπηρετρία ἔχη τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸν ὄπνον της λαμβάνει τρία φαρδύνα καθ' ἑσπέραν. Τρία σελίνια κατὰ μῆνα δίδονται εἰς αὐτὴν διὰ τὰ πλουσιὰ της καὶ λαμβάνει 5 τοῖς ἑκατόν διὰ πᾶσαν ὑπ' αὐτῆς γενομένην ἀγοράν. Ὅφειλε νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν ἀναχώρησίν της πρὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ νὰ ἔχη βιβλίον σημειώσεων, ἐν τῷ ὁποίῳ κατὰ τὴν ἀναχώρησίν της ἡ κυρία της εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐγγράψῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἀναχωρήσεώς της καὶ τὰ περὶ τοῦ χαρακτῆρός της.

—Ὁ περικλητὸς Φερδινάνδος Λεσσέφ γεννηθεὶς τὸν Νοέμβριον τοῦ 1805 ἄγει ἡλικίαν 75 ἔτων καὶ ἐν τούτοις ἠγα-

κάσθη ἐαγῆτως νὰ παραμείνῃ ὀλίγας ἡμέρας εἰς Παρισίους, διότι ἡ σύζυγός του ἔφερον εἰς τὸν κόσμον καὶ ἄλλον υἱόν. Ὁ κ. Λεσσέφ ἀπέκτησεν 8 υἱοὺς καὶ 4 θυγατέρας ἐκ τῆς παρούσης συζύγου του, τὴν ὅποιαν ἐνομφρεῦσθη πρὸ 20 περιπυῶ ἑτῶν, ὅτε ὁ Ἰσθμὸς τοῦ Σουεὶ ἔγεινε πορθμὸς.

—Κατὰ τινὰ Βρετανικὴν παράδοσιν, ὅτε ἡ πρώτη γυνὴ ἦτο περὶ τὸ πλάττεσθαι, ὁ ὅρις ἔλαβε τὴν πλευρὰν τὴν ἐξαχθεΐσαν πρὸς τούτο ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τοῦ Ἀδάμ καὶ ἀνεχώρησεν, «Ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ κατεδίωξε τὸν ὄριν καὶ τὸν συνέλαβεν, Ἄλλ' οὗτος διαλίσθησε διὰ τῶν δακτύλων του καὶ τὸν ἐξέφυγε φέρων τὴν πλευρὰν. Μόνον οἱ πόδες του, ἐξ ὧν ἀρχικῶς εἶχε τέσσαρας, ἔμειναν ἐν τῇ χειρὶ τοῦ συλλαβόντος αὐτοῦ. Μὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν ἑλλείψει τῆς πλευρᾶς ἐπλάσθη ἡ Ἐὐὰ! Τούτο ἐγγεῖ το λόγιον, «ὅτιαι ἡ γυνὴ εἶναι τῶσον πονηρὰ, καὶ διατὶ ὁ ὅρις δὲν ἔχει πόδας!»

—Ἡ ἐφεύρεσις τῶν λεωφορέων ἀποδίδεται εἰς τὸν Πασχάλ. Γῶν μικρῶν δ' ἄμαξων χρῆσις ἐγένετο πρῶτον τὸ 1662. Ἡ χρῆσις αὕτη εἶχε διακοπὴν πάλιν μέχρι τοῦ 1828.

—Ἐν Καλλιφορνίᾳ ὑπάρχει σιδηρόδρομος μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος του. Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος διέρχεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς μεγάλων δένδρων, ὧν αἱ ρίζαι βαθεῖς εἰσχωροῦσιν εἰς τὸ ἔδαφος· ἐπ' αὐτῶν δ' ὀλισθαίνει τὰ χεῖρα σιδηροδρομοῦ ἡ ἀμαξοστοιχία πρὸς μεγίστην ἔκπληξιν καὶ τρόμον ἐνίοτε τοῦ ὁδοιπόρου. Ὁ ἐναέριος οὗτος σιδηρόδρομος κείται ἀκριβῶς ἐν τῇ κορυφῇ τῆς Σονόρας παρὰ τὴν ἀκτὴν. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἡ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου τέμνει βαθεῖαν χαράδραν, ἐν ἣ ὑπῆρχε βάθος μεγάλων δένδρων ὄλων τῶν δένδρων τούτων ἡ κορυφὴ ἀπεκόπη κατὰ τὸ αὐτὸ ὄψος καὶ τὰ κολοσθεῖντα αὐτῶν δένδρα σχηματίζουσι γιγαντιαίας στήλας· ἐπὶ τῶν στηλῶν τούτων ἐτέθησαν αἱ σιδηροὶ ράβδοι καὶ κατεσκευάσθη ἡ γραμμὴ, αἱ βαρύνονται δὲ ἄμαξαι διέρχονται ἀπόθως διὰ τῆς παραδόξου ταύτης γεφύρας.

—Μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1882 ἐξεδίδοντο ἐν Γαλλίᾳ 3,716 ἐφημερίδες, ἢ ἄλλα παντοειδῆ περιοδικὰ δημοσιεύματα ὧν 1,505 ἐν Παρισίοις καὶ 2,211 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Τῷ 1881 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων καὶ παντοειδῶν περιοδικῶν ἦτο μόνον 3,272 ὧν 1,343 ἐξεδίδοντο ἐν Παρισίοις, 1,929 δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, τουτέστι τῷ 1882 ἐγένετο αὐξήσις κατὰ 444 δημοσιεύματα, ἐξ ὧν 118 τῶν Παρισίων, καὶ 356 τῶν ἐπαρχίων. Αἱ πολιτικαὶ ἐφημερίδες μεγάλαι ἢ μικραὶ τὸ σχῆμα ἦσαν ἐν ὄψι 1,120 ὧν 82 τῶν Παρισίων, καὶ 1,038 τῶν ἐπαρχίων.

—Κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων αἱ ἑορταὶ τῆς στέψεως τοῦ Ἰσαύρου ἐστολισαν εἰς τὸ ρωσικὸν κράτος 54 ἑκατομμύρια ροῦβλια, ἤτοι 135 ἑκατομμύρια φράγκα!

—Περὶ ἑργὸν στατιστικὴν δίδουσι αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀπὸ τῆς 15—24 Ἰουνίου, ἤτοι ἐντὸς ἐννέα ἡμερῶν οἱ Παρισίονι κατεβρόχισαν 1,803,600 χιλιόγραμμα χαμακακέρων!

—Εἰς τὸ ἐν Ἔσσην ἐργοστάσιον τοῦ Κροῦπ ὑπάρχουσι νῦν 19,605 ἐργάται. Οὗτοι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἀπαρτίζουσι πληθυσμὸν 63,381 ψυχῶν, τὰ δ' εἰς τὰ σχολεῖα μεταβαίνοντα τέκνα τῶν ἐργατῶν τούτων ἀνέρχονται εἰς 13,086.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Ποῖος βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ παρέβη 4 ἐντολάς;
- 2) Ποίας;
- 3) Πρὸς ἀπόκτεσιν τίνος πράγματος;